

dig holdt fast ved, at der nu med forslaget bliver tale om en nettoudligning, hvorefter det er afvist at bryde forudsætningerne for de deraf følgende nettoresultater op. S respekterer, at der i det politiske spektrum er forskellige holdninger til det ønskelige i at skabe større social lighed, men S tager kraftigt afstand fra, at regeringen prøver at skjule sin holdning bag uvilje, ugenomsigtighed og overfladiskhed.

De kommuner, der som resultat af ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet ser ud til at få tilført en bedre økonomi, må se en større del af pengene passere den kommunale kasse for at vandre videre til nogle skatteborgere, der ikke engang kan få lov til at bede om, at pengene i stedet bliver brugt til en påtrængende øget offentlig service. Men noget bliver dog tilbage til brug for stærkt påtrængte serviceforbedringer – for de fleste et betydelig mindre beløb end ventet og meget lille i forhold til de opgaver, der har måttet presses eller udskydes som følge af de seneste års økonomiske smalhals i kommunerne.

Hovedproblemet for kommunerne i de kommende år bliver ikke at fordele nogle smuler mellem sig, men overhovedet at få råderum til at løse de mange opgaver for borgerne, som alle med rimelighed forventer, og hvor presset ikke just mindskes af udtalelser fra de partier i Folketinget, der er ansvarlige for kvælergrebet på den kommunale økonomi. Nogle vil bukke under for dette kvælergreb, og så vil regeringen have vundet et nyt slag i dysten med det kommunale selvstyre.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget ønsker en bedre kommunal udligning, men kan trods dette ikke støtte regeringens, Dansk Folkepartis og Det Radikale Venstres udspil.

Først og fremmest ønsker SF ikke at være en del af det del og hersk-spil, regeringen har spillet over for kommuner og amter de sidste 3-4 år: Først sagde man, at der ikke var behov for en kommunalreform, og så lavede man alligevel en. I den forbindelse fik man først spillet amterne af banen ved at love kommunerne en masse opgaver. Dernæst fik man spillet de små kommuner af banen ved at tvinge dem til umulige samarbejdsaftaler, så de de facto blev tvunget til sammenlægninger. Og nu har man så fået Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre med i en halvdårlig udligningsreform – en reform, der burde havde været på plads samtidig med kom-

munalreformen. Men hvad der er endnu værre, er, at reformen heller ikke tager ordentligt fat på ulighederne på det kommunale landkort!

I regeringens udspil til udligningsreform har man stirret sig blind på udligningen af selskabsskatten, således at man nu er kommet til primært at ramme de kommuner, der har ført en aktiv erhvervs- og arbejdsmarkedspolitik, og samtidig er de sociale kriterier og udligningsprocenterne langt fra vægтет nok.

Efter SF's opfattelse skal hovedfokus i en udligningsreform være de service-, indkomst- og vækstforskelle, som er i landet, således at kommuner med mange sociale udgifter og lav vækst får et langt kraftigere løft.

Den udligning, der nu er lægges op til, bringer os kun et lille stykke af vejen og rammer både skævt og indeholder mange tidsler. F.eks. er det fuldstændigt uacceptabelt, at man nu straffer kommuner med mange boligsociale udgifter.

Udligningsreformen indeholder også en hidtil uset detailstyring på skatteområdet, men her skal SF blot henvise til betækningsbidraget til L 195.

Enhedslistens medlem af udvalget kan ikke støtte lovforslaget.

Den længe ventede udligningsreform, som dette lovforslag er en del af, indeholder både gode og dårlige elementer.

De gode elementer er en mere ligelig fordeling af bloktilskuddet, som udgør ca. 8 pct. af netto-udgifterne i den kommunale sektor. Hvor bloktilskuddet fra staten før blev fordelt efter beskatningsgrundlag, så kommuner i Whiskybæltet nord for København fik flere penge pr. indbygger end udkantskommuner, vil fordelingen fremover ske ud fra indbyggertallet. Denne fordeling svarer bedre til udgiftsbehovet. Endnu bedre ville det være, om EL's forslag B 12 om 100 pct. refusion af kommunernes udgifter til overførselsindkomster (kontanthjælp, førtidspension, sygedagpenge m.m.) også blev indført.

Der er formentlig med ændringerne i de objektive socioøkonomiske kriterier og de vægte, hvormed de indgår i beregningen af tilskud og tilsvaret for de enkelte kommuner, også sket en mere retfærdig fordeling mellem kommunerne. Men systemet er desværre ikke blevet mere gennemskueligt, og systemets legitimitet beror således i høj grad på tilliden til en lille håndfuld an-